

Inleiding

Orgaandonatie kan een ingewikkeld verhaal zijn, daarom hier een compacte verheldering, met bewijsvoering.

U eerst te melden dat de schaduwkant bij orgaandonatie nauwelijks bekend is. De euforie voert de boventoon, terwijl er ook een andere onderbelichte kant is. Diverse keren zijn de leden van de Tweede- en Eerste Kamer, en ook hun commissies VWS, het afgelopen jaar over deze aangelegenheid geïnformeerd. Het is goed dat er deskundigen-bijeenkomsten op 23-5 en 6-6-2017 zullen zijn zodat verteld kan worden wat de orgaangever moet doorstaan.

Wat er werkelijk gebeurt is heel ernstig. Toen een aantal mensen er enkele jaren geleden over hoorden waren zij in shock en moesten eerst een paar weken bijkomen. Wie zij ook over de andere kant van orgaandonatie spraken, niemand kon zich voorstellen dat een dergelijke diepgaande vergissing in ons land zou kunnen bestaan.

De conclusie voor vandaag zou kortweg moeten zijn:

1. dat de wet ADR als aanvulling op de orgaanwet van 1998 thans zeer ongepast is
2. dat orgaandonatie na de dood niet als een helende medische dienstverlening gezien kan worden.

Het kostte intensieve maanden van puzzelen om alle beweringen en feiten die er al zo al rondgaan uitvoerig te onderzoeken. De auteurs van dit schrijven zijn geen barricade-mensen maar nadat zij alles overzagen moesten zij wel naar buiten komen en jou informeren.

Van alle bezwaren worden hier de twee meest bepalende kort toegelicht.

1. De wet ADR

Punt 1. Het is niet behoorlijk om de lange traditie van vrijheid voor alle burgers door de komst van de wet ADR te beëindigen. Elke burger kan de ontastbaarheid van het lichaam weliswaar alsnog veiligstellen (dat wordt met een brief geregeld), maar het blijft strijdig met het beginsel van volledige vrijheid 'zonder de mitsen en maren', voor iedereen, ook voor wie onvoldoende bekwaam is.

'Volledige vrijheid is een universeel beginsel in Nederland'.

De constructie 'niets kiezen = geen bezwaar' is merkwaardig en in absolute zin vals en kan geen beginsel zijn – het moet derhalve worden afgewezen.

Elk mens wordt vrij geboren en de integriteit van het lichaam is door art. 11 van de grondwet beschermd. De situatie orgaandonatie na-de-dood kan hier geen uitzondering op zijn omdat deze vorm van donatie een vreemde voorstelling van zaken is (meer volgt).

Punt 2. Twee miljoen laag-geletterden (CBS-cijfers) zullen de brief van de overheid met het opt-uit systeem om een keuze te maken niet begrijpen. Realiseer u dat het opt-uit voor bedrijven wettelijk verboden werd!

De ontvangen brief plaatsvervangend door bijvoorbeeld een familielid laten beantwoorden is niet fair om reden dat de huidige voorlichting over orgaandonatie niet in orde is, zo heeft de Reclame Code Commissie eerder in hun besluit vastgesteld (zie ref.).

2. Hersendood en twijfel

De wet ADR is een additionele regeling op de eerdere orgaandonor-wet en zou een verrijking moeten zijn.

In de jaren 50 werd duidelijk dat het transplanteren van organen uit dode lichamen zinloos bleek te zijn, en daarom hebben enkele artsen een andere methode voorgesteld. Door mensen die al heel lang in coma zijn dood te verklaren, zou je bij hen levende organen kunnen afnemen.

Maar, is dit niet een duivels plan te noemen?

Gaandeweg heeft men er voor gekozen om deze methode op slachtoffers toe te passen; mensen die door een zwaar ongeval of een herseninfarct grote hersenschade hebben opgelopen. Ze zijn niet aan te spreken, kunnen zich niet verweren en worden beademd. Deze mensen leven en hebben medische hulp nodig.

In het ziekenhuis kan men hen echter ook een infauste prognose geven. Dat is de slechte verwachting dat de patiënt hersendood zou zijn. Er verandert voor hem echter niets. De persoon heeft een rustige adem, een goede temperatuur, neemt medicijnen op enzovoort, en ziet er naar omstandigheden gezond uit. De gangbare gedachte is dat de patiënt dan niets meer ervaart, hoewel daar geen enkel bewijs voor is – het tegendeel zelfs. Tot zo ver stap 1, de inschatting.

De inschatting 'hersendood' is de start voor stap 2, de hersendood-behandeling die bij het doneren hoort. De handelingen zijn niet op de genezing van de patiënt gericht, maar primair op het levend houden van het lichaam om de organen doorbloed te houden. Het protocol eist om 10 minuten geen zuurstof te geven, naast nog enkele andere testen. Dit alles is 'medisch verantwoord want de patiënt merkt er niets van' is de heersende opvatting (maar niet alle medische professionals accepteren dit; zij haakten af).

Bij de wegneemoperatie wordt de patiënt vastgebonden zodat deze niet overeind kan komen (stellig om te protesteren). Zijn bloeddruk en hartslag stijgen alarmerend, maar niemand grijpt in. Het bovenlichaam wordt van boven tot onder open gezaagd om de afgesproken organen weg te nemen, met het kloppende hart als laatste. Dit alles gebeurt zonder verdoving 'want de patiënt is zich van niets bewust'. Of toch wel...?

Een mens die organen mist gaat dood en dat gebeurt op de operatietafel dan ook, een arts uit Nederland heeft dit nauwgezet beschreven (zie ref.).

De hersendood-behandeling is er niet ten dienste van het slachtoffer. De artsen-eed van Hippocrates zegt echter dat de arts de gezondheid van de patiënt zal bevorderen en het lijden zal verlichten, dat het belang van de patiënt voorop staat en dat de arts hem geen schade zal doen. De hersendood-behandeling is hier beslist mee in strijd en kan stellig als een grove schending van de geneeskunst worden gezien.

Overigens kan iemand met de prognose hersendood nog maanden in leven blijven, wat ook gebeurt als een vrouw zwanger is zodat zij haar kind levend ter wereld kan brengen. Er is dus geen haast nodig. Sterker nog, wie meer dagen de tijd krijgt kan zelfs weer wakker worden en genezen.

Waarschuwing: De inhoud van dit document kan als zeer schokkend worden ervaren.

Maar toch hebben steeds meer ziekenhuizen haast om binnen 24 uur de levende organen weg te nemen. Vanzelfsprekend snijdt dit de weg voor het mogelijk genezen af.

En dan nog dit. "Haalt u de stekker er uit of doen wij het". Dit kan een vraag aan de familie zijn. Dat gebeurt bij een infauste prognose (verwachting) dat "de patiënt als een kasplantje verder zal leven" en er geen toestemming voor het wegnemen van zijn organen is gegeven.

Niets 'de stekker er uit', want de kritische opmerking is dat nu al 6 van 10 personen volledig kunnen genezen, dit is aangetoond. Daarom zou dit punt nader bekeken moeten worden, het kan levens besparen.

Maar hoe bovenstaande woorden ook worden beoordeeld, wat blijft is dat iemand die leeft en nog lange tijd kan blijven leven en zelfs goed kan genezen, toch dood wordt verklaard en ook dood zal gaan, en dat er vervolgens een wettelijke constructie is gekomen waardoor dit handelen niet strafbaar gesteld zal worden.

Wie goed doorziet wat hier staat zal stellig niet begrijpen dat het criterium hersendood ooit werd ingevoerd om levende organen van een ander 'af te pakken'.

3. Samenvattend

1. Het betoog bedoelt aan te geven dat het wegnemen van organen bij levende mensen duivels is, of zij nu wel of niet kunnen spreken en of zij nu met of zonder apparatuur in leven blijven. Het gaat hier om leven, en leven verdient alle respect, zorg en waardigheid, en een menselijke benadering. Nogmaals: dat de patiënt van alles niets ervaart, daar is geen enkel bewijs voor.

2. Dat er de afgelopen decennia op tal van manieren aan de werkwijze en voorlichting bij hersendood is gewerkt, dat is nog steeds geen garantie dat alles in orde is, het criterium hersendood kan nog steeds een fatale vergissing zijn. Reden voor een groot alarm voor ons land lijkt gewettigd.

Er zijn zeker 190 burgers die zich al jaren krachtig en overtuigd tegen het criterium hersendood verzetten: "het hoort niet in de geneeskunst thuis".

NB: Er zijn overigens ook artsen die uitdrukkelijk tegen het criterium hersendood protesteren.

4. Vijf aanbevelingen

1. De gegeven kritiek en twijfel direct serieus nemen.
2. De inzichten rond hersendood geheel reviseren, er zijn tal van nieuwe inzichten en feiten bekend die voortaan mee zouden moeten tellen.
3. ADR aanhouden, het is nog te vroeg voor die wet.
4. Gegeven de ernst en overduidelijke twijfel over hersendood zou de wet WOD per direct buiten werking gesteld moeten worden. Dan wordt ook voorkomen dat er elke werkdag iemand zonder verdoving in een ziekenhuis een zeer pijnlijke en menonwaardige dood sterft (aantoonbaar).
5. Als laatste: De complementaire kennis naar waarde schatten en in klare taal en gewetensvol communiceren om daarmee de wetten voor orgaandonatie bij te stellen. Er is een plan om dit alles uit te voeren beschikbaar.

Verantwoording

De genoemde feiten en misstanden die hier zijn gegeven zijn alle gedocumenteerd en dragen autoriteit. Twijfel is niet langer nodig, de bewijzen zijn beschikbaar (zie onder meer Referenties).

NB: Een toelichtend gesprek is ook mogelijk.

Tot slot

De overheid heeft tot vandaag veel waarde aan medische argumenten gegeven. Dat zou best wat minder mogen zijn.

Referenties/linken

- Reclame Code Commissie: <http://www.nationaleddonorweek.nl/RCC-Beslissing.pdf>
- Dossier 2016/00445 en 2016/00960
- Een hersendode overlijdt: <http://provitahumana.nl/pvhcoart200633.html>
- Artseneed: <https://www.knmg.nl>
- Documentatie met tal van boeken, sites en artikelen, incl. referenties en bewijzen via internet met o.a.:
. <http://succesboeken.nl/?isbn=9789079872763#VghG7qTxhGE>
. <http://www.ankh-hermes.nl/boek/een-andere-kijk-op-orgaandonatie/>
. <http://www.bol.com/nl/p/ongestoord-sterven/1001004006192127/?Referrer=ADVNLIAH002008B-UGVKCYAVWNFFK-4913985376>
. <https://store.kobobooks.com/nl-nl/ebook/eine-trane-hat-mich-gerettet-1#readThisOn>
. <http://www.orgaandonatienadedood.nl>
. http://www.spiegelbeeld.nl/images/pdf/spb_special_orgaandonatie.pdf
. <http://www.orgaandonor-need.nl>
. <http://www.organfacts.net>
. <http://www.truthaboutorgandonation.com>
. <http://www.initiative-ka0.de>

Documentatie en studies

- The nasty side: <http://nereja.free.fr/files/ThirdEditionFinal.pdf>
- The harm principle: <https://static1.squarespace.com/static/57e561738419c29418bd7e3b/t/57e9752b6b8f5b8b27cc9532/1474917>,
- En nog veel meer (op aanvraag).

Ernstige aanvulling

De hersendood wordt in 3 van de 10 gevallen ten onrechte bepaald zo is vastgesteld. Dit wordt vervolgens slechts zelden gecorrigeerd, de meeste patiënten krijgen alsnog de hersendood-behandeling met uitname en de dood tot gevolg hebbende.

"Waar zijn 'we' in hemelsnaam mee bezig mensen?"

Naschrift

Dit betoog werd in opdracht voor de deskundigen-bijeenkomst geschreven om aanvullend te informeren zodat het beeld over orgaandonatie na-de-dood correct over het voetlicht gebracht zal worden zodat er uiteindelijk keuzen gemaakt kunnen worden die goed voor het land zijn.

(april 2017)